

Kuunnelma
**SALAPOLIISI STRÖMSSELSSÖN JA KAAMEA
KYLPMURHA**

Kirjoittanut Rapina-ryhmä
Sanataiteen perusopetus, opintoryhmä II

Tampereen seudun työväenopiston lasten ja nuorten sanataidekoulu 2024
Opettaja Pia Krutsin

Henkilöt

SALAPOLIISI EELIS STRÖMSSELSSÖN
POLIISIKOMISARIO JAAKKO KULTANEN
MARJAANA MÄKI-HEMULI, uhrin täti
LINDA, kartanon siivooja
ADELIA, kiertävä taikuri
EETU MÄKI-HEMULI, uhrin veli
HERKULE JOHAMPTON, velanperijä
ALLI SAARI, kartanon taloudenhoitaja
KERTOJA

1. kohta: Toimeksianto

KERTOJA: Oli eräs ikävä, sateisen harmaa aamu Eelis Strömsselssönin salapoliisitoimistossa, osoitteessa Nugetti 2 A 4. Aamusta teki entistäkin harmaamman se, että salapoliisin lempimurot olivat lopussa. Juuri, kun Eelis oli vaipumassa nälkäiseen epätoivoon, hän kuuli mahansa kurinan läpi ovikellon äänen.

(ovikello, oven avausääni)

EELIS: Ai huomenta, poliisikomisario Jaakko Kultanen. Mitä on tapahtunut? Onko jokin vialla?

KOMISARIO: Tarvitsen apuasi, Eelis. On tapahtunut murha! Kanakaupungissa ei ole tarpeeksi poliisivoimia tämän tapauksen ratkaisemiseen.

EELIS: Tule sisään ja kerro kaikki kahvipöydässä.

(kuppien kilistelyä, ryystämistä)

KOMISARIO: Ruotsinhuoneen kartanon omistaja Paul Hemuli on murhattu erikoisella tavalla. Hänet löydettiin kuolleena kylpyammeestaan kello kolmelta aamuyöllä.

EELIS: Siis miten? Voisitko kertoa hieman tarkemmin?

KOMISARIO: Hänet oli ilmeisesti tukehdutettu sipseihin.

EELIS: Kuulostaa erikoiselta!

KOMISARIO: Kartanossa oli eilisiltana Paul Hemulin 31-vuotissyntymäpäiväjuhlat. Paikalla oli Paulin sukulaisia ja kiertävä esiintyjä sekä eräs velanperijä paikallisesta pankista.

EELIS: Kiitos, Jaakko. Lähden kiireesti kohti rikospaikkaa ja alan tutkia tapausta heti.

(pukemisen ääni, kävelyä)

KERTOJA: Eelis sujautti taskuunsa kuumemittarin ja päähänsä aurinkolasit. Vihdoinkin uusi tapaus! Vihdoinkin valkoiset aivosolut pääsisivät jälleen tositoimiin! Eelis koetti pitää naamansa peruslukemilla, koska ihminen oli kuollut. Häntä huvitti samalla kuitenkin suuresti se, että uhri oli kuollut tukehtumalla sipseihin. Harmillista, että Eeloksen Ninja-koira oli juuri nyt sairauslomalla. Hän uskoi, että siitä olisi taas ollut paljon apua nuuskijantyydyssä, muttei epäilemisessä, koska sillä oli tapana epäillä aina eniten ketsupin näköistä ihmistä.

2. kohta: Rikospaikka

(kävelyn ääniä)

EELIS: Huomenta! Salapoliisi Eelis Strömsselssön, hauska tavata.

MARJAANA: Huomenta! Onneksi tulit. Täällä on tapahtunut aivan kauheita.

EELIS: Aivan niin, aivan niin. Näyttäisikö, missä murha tapahtui? Ja matkalla sinne kerro myös, kuka olet.

MARJAANA: Olen Marjaana Mäki-Hemuli, Paulin täti. Löysin hänet kylpyhuoneesta. Vien sinut sinne.

(menevät kylpyhuoneeseen, ovi aukeaa)

EELIS *(tutkii)*: Hmm... Kuuluvatko nämä ruudulliset aamutohvelit Paulille? Entä tämä violetti hiuslenkki ja kultainen taskukello?

MARJAANA: Ei minun tietääkseni.

EELIS: Mielenkiintoista. Siis kolme johtolankaa. Voi hemuli!

KERTOJA: Seuraavaksi Eeloksen oli tietysti kuulusteltava kaikki henkilöt, jotka olivat olleet kartanossa rikoksen tapahtumahetkellä. Siitä ei tulisi helppoa. Vyyhti alkoi vaikuttaa jopa sotkuisemmalta kuin Sinisten langanpätkien tapaus, josta hänet kaikkialla Kanakaupungissa tunnettiin.

3. kohta: Kuulustelut

(Eelis kuulustelee Lindaa.)

EELIS: Kerro, kuka olet.

LINDA: Olen Linda, tämän kartanon siivooja.

EELIS: Missä olit rikoksen aikana?

LINDA: Olin siivoamassa juhla-aterian jälkiä. Koska olen siivooja!

EELIS: Mitä ennen murhaa tapahtui? Kuulitko esimerkiksi jotain, mitä he puhuivat? Tai mitä he tekivät?

LINDA: Discomusiikki soi ja kaikki tanssivat. Kun esirippu avautui ja esiintyjä astui lavalle, niin lähdin takaisin siivoamaan. Juuri kun kuulin esiripun laskeutuvan ja aplodien raikuvan, tulin taas katsomaan, mitä seuraavaksi tapahtui. Sitten näin, kun Paul meni vessaan ja muut jatkoivat tanssimista.

EELIS: Ketä voisit epäillä?

LINDA: Paulin tättä, Marjaana Mäki-Hemulia.

EELIS: Miksi?

LINDA: Koska kun Paul oli viipynyt jo kauan kylpyhuoneessa, niin hän meni sinne ja palasi takaisin KILJUEN!!! Ja sitten soitettiin poliisit.

(Eelis kuulustelee Adeliaa.)

EELIS: Kuka olet?

ADELIA: Olen Adelia, taikuri.

EELIS: Mitä teit kartanossa?

ADELIA: Minulla oli tässä lähellä taikaesitys, ja koska en asu tässä lähellä, minun piti etsiä paikka, jossa nukkua.

EELIS: Missä olit murhan aikana?

ADELIA: Olin siivouskomerossa miettimässä.

EELIS: Miksi et olisi voinut tehdä murhaa?

ADELIA: Olin komerossa, joka oli kaukana kylpyhuoneesta. Enkä tunne Paulia hirveän hyvin.

(Eelis kuulustelee Eetua.)

EELIS: Eetu, olet kuulemma Paul Hemulin veli?

EETU: Kyllä.

EELIS: Miksi saavuit kartanoon?

EETU: Juhliin. Veljeni kunniaksi.

EELIS: Selvä. Mitä teit juhlien jälkeen?

EETU: Olin lenkillä.

EELIS: Lenkillä? Keskellä yötä?

EETU: Kyllä. Katsos kun minun ja vaimoni lapset eivät vielä olleet syntyneet, niin kävimme vaimoni kanssa öisin lenkillä. Se nyt on vain jäänyt minulle tavaksi.

EELIS: Okei. Kannatko Paulille mistään kaunaa?

EETU: En.

EELIS: Haluatko kertoa vielä jotain?

EETU: En. Ei tule mitään mieleen.

EELIS: Okei. Kiitos, Eetu!

EETU: Ole hyvä.

(Eelis kuulustelee Herkulea.)

EELIS: Kuka olet?

HERKULE: Olen Herkule Johampton, velanperijä.

EELIS: Hyvää iltaa!

HERKULE: Päivää! *(mutinaa)*

EELIS: Mennään heti asiaan. JOS olisit murhaaja, miksi olisit tehnyt sen?

HERKULE: Varmaankin siksi, että hän ei ole maksanut velkojaan pankille, jossa olen töissä. Menetän työni, jos hänen velkojaan ei makseta.

EELIS: Selvä. Entä missä olit suunnilleen aikana, jolloin murha tapahtui?

HERKULE: Odotin autossani, joka oli kartanon lähistöllä ja hoidin asioita kannettavalla tietokoneellani.

EELIS: Asia selvä! Muuta en haluakaan tietää.

(Eelis kuulustelee Marjaanaa.)

EELIS: Mikä olikaan nimesi?

MARJAANA: Marjaana Mäki-Hemuli.

EELIS: Miksi olit viime yönä kartanossa?

MARJAANA: Tulin jo neljä päivää sitten auttamaan Paulia juhlien järjestämisessä.

EELIS: Missä olit murhan aikaan?

MARJAANA: Olin nukkumassa, ja keskellä yötä minulle tuli hirveä vessahätä. Lähdin siis vessaan ja kun avasin oven, näin kamalan näkymän. Koko vessa oli aivan sipsinmuruissa, ja ympäri lattiaa lojui monta Pringles-purkkia. Ja mikä kamalinta, Paul makasi kylpyammeessa kaikkien niiden sipsien keskellä, eikä hän hengittänyt! Soitin välittömästi poliisille.

EELIS: Mitä voit kertoa muista?

MARJAANA: En tiedä muista, mutta talon siivooja Linda vähän karmii minua. Hän hiiviskelee ympäri taloa eikä koskaan puhu minulle.

EELIS: Mitä voit kertoa uhrista?

MARJAANA: Tätä ei moni tiedä, mutta Paul on jo vähän aikaa ollut rahavaikeuksissa. Hän aina kerjäsi rahaa minulta. Aika kiittämätön poika...

(Eelis kuulustelee Allia.)

EELIS: Mitä teit kartanossa?

ALLI: Olen Paul Hemulin kodinhoitaja ja myös asun kartanolla.

EELIS: Mitä illalla tapahtui?

ALLI: Paul oli päättänyt juhlistaa vuosipäiväänsä yöjuhlilla. Vieraat tulivat illansuussa ja itse menin nukkumaan yhdeltätoista.

EELIS: Mikä on alibisi?

ALLI: Nukuin.

EELIS: Mitä aiot tehdä, kun et voi enää palvella Paulia?

ALLI: Muutan sukuni luo ja haen eläkkeelle.

EELIS: Epäiletkö ketään murhasta?

ALLI: En varmasti. Siivouskomerosta kuului illalla kummaa kolinaa, mutta en jaksanut tarkistaa. Lindalla ja tädillä on ollut riitoja, vaikka tuskin se mihinkään se liittyy.

4. kohta: Outo keskustelu

LINDA: Sain ne piilotettua sinne.

MARJAANA: Miksi laitoit ne sinne? Nehän löydetään ihan helposti.

LINDA: Oho, en ajatellutkaan tuota.

MARJAANA: Onneksi sinä olet siivooja, niin kukaan muu ei käy siellä kaivelemassa.

(kävelevät pois)

EELIS: Hmm... Kiintoisaa. Täytynee käydä vähän kaivelemassa.

5. kohta: Ratkaiseva johtolanka

KERTOJA: Eelis oli matkalla ruokasaliin, kun Linda juoksi järkyttyneen näköisenä hänen luokseen.

(juoksuaskelia)

LINDA: Salapoliisi Eelis!

EELIS: Niin?

LINDA: Olin siirtämässä Herkuleen takkia, ja yhtäkkiä takin taskusta tipahti verinen puukko.

EELIS: Mistä löysit takin?

LINDA: Se oli tuolla hopeisessa naulakossa!

EELIS: Toisitko sen takin?

LINDA: Toki, palaan pian. *(tauko)* Näin, tässä se on!

EELIS: Anna, kun tarkistan sen. *(kahistelee takkia)* Ei täältä löydy mitään. Voi hemuli! Näytätkö minulle vielä sen paikan, johon puukko tippui?

LINDA: Selvä, tule katsomaan.

EELIS: Eihän tässä lattialla ole yhtään verta.

LINDA: Hupsista! Puukko lipesi taas! Hei, kyllä tuossa on vähän verta!

EELIS: *(pieni hiljaisuus, sitten mutisee ja mietiskelee itsekseen)* Linda, voisitko mennä hetkeksi puutarhaan? Minun pitää tutkia yksi juttu...

(kävelyä, oven avaamista)

KERTOJA: Eelis tutki Lindan huonetta. Ensin hän luuli, että ei löytäisi mitään. Sitten hän tiputti vahingossa hupparin, joka oli tuolin selkänojalla. Hän kumartui nostamaan sen, ja huomasi hupun sisällä Pringles-tölkkin.

ALLI: *(tulee huoneeseen)* Mitä täällä tapahtuu? Kuulin jotain kolinaa.

EELIS: Ai, Alli hei! Oliko Paulin juhlapöydässä tarjolla sipsejä?

ALLI: Ei! Omituista. Miksi Marjaana sitten osti niitä?

6. kohta: Paljastus

EELIS: Olen koonnut teidät kaikki tänne ruokasaliin, koska tiedän, että syyllinen on joku tässä salissa. Taidankin tietää, kuka tämän rouskuvan rikoksen takana on ja aion nyt kertoa sen teillekin.

(väki supattaa ja hämmästelee)

EELIS: Aloitetaan Eetusta. Onko syyllinen kenties Paul Hemulin veli, joka perii suuren kartanon?

EETU: Minäkö olisin murhannut rakkaan veljeni? Olin sitä paitsi lenkillä.

EELIS: Totta. Entä tänne kartanoon murtautunut kiertävä taikuri? Adelia?

ADELIA: Olin vain nukkumassa! En edes tunne koko Hemulia.

EELIS: Jaa-a. Sinun tavaroistasi kyllä löytyi se Paul Hemulin hopeinen maljakko.

ADELIA: Tarvitsin sitä esiintymisrekvisiitaksi. Se ei tarkoita, että olisin syyllinen.

EELIS: Entäpä Alli sitten? Sinähän voit nyt vihdoinkin jäädä eläkkeelle. Murha vapauttaa sinut sopivasti työstäsi.

ALLI: Onko vanheneminen rikos? Minä halusin vain hieman lomaa ja olla lastenlasteni kanssa.

EELIS: Ja sinä, Herkule! Voisitko selittää, miksi jäit tänne lorvimaan? Eihän sinua ollut edes kutsuttu juhliin.

HERKULE: Olin päättänyt odottaa vaikka vuorokauden ympäri, jotta saan Paul Hemulilta rahat, jotka hän oli velkaa.

EELIS: Miten ajattelit selittää sen veitsen takkisi taskussa? Paulia ei nimittäin tukehduitettu sipseihin, vaan hänet oli puukotettu!

(väki kohahtaa)

HERKULE: Mitä? Minut lavastettiin! *(kiihkeästi)* Veitsi ei ole minun! Siitä ei varmasti löydy sormenjälkiäni!

EELIS: Ei niin. Mutta jonkun muun sormenjäljet kylläkin. *(dramaattinen tauko)* Nimittäin... Lindan!

LINDA: *(säpsähtää)* Mitä ihmettä?

EELIS: Nii-in... Sinä ja Marjaana lavastitte Herkulen.

LINDA: Marjaana teki kaiken yksin! *(kuiskaa lopun)*

EELIS: Mistä sinä sen voit tietää?

MARJAANA: Mistä ihmeestä tuon vetäisit, Linda? Selvästikin olet ollut itse asialla.

EELIS: Tapaus on päivänselvä! Teitte sen yhdessä. Roskiksesta löytyivät Marjaanan veriset hanskat ja Lindan huoneesta sipsipurkki, josta murhaajan Pringlesit olivat peräisin. Tohvelit ja kello olivat syyttömän Eetun. Lavastitte siis hänetkin!

LINDA: Mistä tiedät, ettei meitäkin ole lavastettu?

MARJAANA: Mistä voit päätellä, että hanskat olivat juuri minun?

EELIS: Minähän olen salapoliisi. Tottakai tarkastin sormenjäljet. Ja lisäksi löysin kaikki teidän tyhjentämänne Pringles-purkit Lindan siivouskärrystä roskapussin alta, täynnä sormenjälkiänne. Sitten oli helppoa päätellä, että Marjaana oli vihainen Paulille, koska koko ajan käytti Marjaanan rahoja. Linda taas ei ollut saanut Paulilta palkkojaan pitkään aikaan. Päivänselvää valkoisille aivosoluilleni!

(poliisiauton ääni)

EELIS: Jälleen yksi tapaus ratkaistu. Vihdoinkin syylliset on pidätetty. Nyt voin lähteä ostamaan paketin lempimurojani!